

Bericht overgenomen uit BNdeStem

LEPELSTRAAT: Vrijdag 15 april 2005 (door Maartje Huijben)

DE MOOISTE KERK VAN DE REGIO

Lepelstraat: Het was één van de mooiste kerken uit de regio. Maar de Duitsers hebben haar laten ontploffen in 1944. Daarna is ze nooit meer in haar volle glorie hersteld. Tot nu. De 73-jarige Jan Steijns uit Lepelstraat heeft de kerk van toen op schaal nagemaakt.

Als kind kwam Steijns vaak in de Heilige Antonius van Padua kerk. “Hier zaten wij dan altijd met de nonnekes”, herinnert hij zich nog en wijst naar één van de zijkapellen. “Daar moesten we biechten. De meisjes zaten in de andere kapel. We mochten natuurlijk niet bij elkaar zitten.

Als geboren en getogen Lepelstrater kan Steijns zich de kerk nog goed herinneren.

“Het was de mooiste kerk van de regio, maar de moffen hebben haar laten springen met dynamiet. De oorlog was eigenlijk al voorbij en de Duitsers waren al vertrokken. Er zijn er speciaal twee voor terug gekomen om de kerk op te blazen. Toen was ik twaalf.”

Het doet Steijns nog steeds iets. Om een indruk te geven van de staat van de kerk destijds, toont hij foto's. Daarop is een ingestorte toren te zien en de zijkapellen zijn nagenoeg helemaal vernietigd. “Het is echt zonde”, zegt Steijns.

Dit jaar bestaat de parochie van Lepelstraat 175 jaar. Ter ere daarvan is Steijns de vooroorlogse kerk van hout aan het namaken op schaal.

Ik heb daarvoor gebruik gemaakt van oude foto's.” Hij toont diverse foto's uit het begin van de vorige eeuw waar de kerk nog in volle glorie is te zien. Ik ben vervolgens drie weken bezig geweest met schetsen. Het moet natuurlijk wel allemaal kloppen. Op de foto's heb ik alles gemeten. Ik wist hoe hoog de toren in werkelijkheid was, namelijk 68 meter inclusief het haantje. Aan de hand daarvan ben ik gaan rekenen en uiteindelijk uitgekomen op schaal 1:250.”

Steijns is ongeveer een half jaar geleden begonnen met de bouw. Per week zit hij zeker vijftig uur in zijn schuur. Als een echte vakman vertelt hij over de verschillende technieken waarmee hij het hout heeft bewerkt. “Kijk die raampjes draai ik allemaal en voor het dak boven het altaar heb ik verschillende lagen hout op elkaar bevestigd en vervolgens ook weer gedraaid.”

Zelfs de kleinste details zijn in het bouwwerk verwerkt.

“Meestal ga ik er ’s ochtends rond tien uur aan werken en ’s avonds rond een uur of elf stop ik; zegt Steijns. “Ja, ik heb er geen kind aan”, beaamt zijn vrouw. “Ik roep hem af en toe om te eten en een bakje koffie, maar voor de rest zit hij altijd in de schuur.”

Het fijne werk is Steijns niet vreemd. “Ik ben vroeger modelmaker geweest. Ik maakte bijvoorbeeld modellen voor ijzergieterijen. Later ben ik de bouw in gegaan. Daar kon ik meer verdienen.”

Tegenwoordig is Stijns gepensioneerd en is hij vaak in zijn schuur te vinden. Momenteel voor de maquette van de kerk, maar normaal gesproken om kastjes of houtsnijwerk te maken. “Ik doe dat soort dingen gewoon heel graag, maar het is niet zo dat ik nog een keer een gebouw ga nabouwen.”

Voorlopig is Steijns nog bezig met de kerk. Daar moet nog wel het één en ander aan gebeuren.

Allereerst moet het gebouw nog in de juiste kleuren geschilderd worden. “Maar er moet ook nog in diverse ramen glas en de dakkapellen moeten nog op het dak worden geplaatst. En ik wil in het gehele gebouw verlichting.”

De maquette moet in oktober klaar zijn. Dan is hij te bewonderen achterin de kerk.

Foto gemaakt Frank Bogers tijdens Braderie 2008 Lepelstraat

www.lepelstraat.com